

Г.Я. МАКОВСКАЯ, А.Т. ПАРХОМЕНКО. К ВОПРОСУ МОТИВАЦИИ ПРИ ИЗУЧЕНИИ ИНОСТРАННОГО ЯЗЫКА

Резюме. В статье рассматривается мотивация обучения как важный элемент успешной учебно-познавательной деятельности студентов при изучении иностранного языка. Рассматриваются подходы и предоставляются образцы заданий, помогающие шире раскрыть мотивационный потенциал.

Ключевые слова: мотивация, образование, мотивационная среда, мотивационный потенциал, обучение.

G.Y. MAKOVSKA, O.T. PARKHOMENKO. TO THE QUESTION OF MOTIVATION FOR LEARNING A FOREIGN LANGUAGE

The summary. In the article considered motivation of training as an important element of successful teaching and learning of students in the study of a foreign language. Considered approaches and provided examples of tasks that help to wider reveal the motivational potential.

Key words: motivation, education, motivational environment, motivational potential, learning, study.

Одержано редакцією 10.02.2015 р.

УДК: 378. 032. 8: [968 - 34]

Н.І. АНТЮХОВА

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Резюме. В статті проаналізовано дослідження, в яких розкрито творчий потенціал особистості; запропоновано структуру творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов; змодельовано психолого-педагогічну технологію розвитку творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов. Зазначено, що запропонована технологія складається з таких етапів: мотиваційно-цільового, організаційного, змістово-діяльнісного та контрольньо-діагностувального.

Ключові слова: творчий потенціал особистості, психолого-педагогічна технологія, мотиваційно-цільовий етап, організаційний етап, змістово-діяльнісний етап, контрольньо-діагностувальний етап.

Постановка проблеми. Глибокі соціально-економічні зміни, які відбуваються в сучасному суспільстві, висувають абсолютно нові вимоги до розвитку особистості вчителя, а саме: вміння орієнтуватися в нових, часто – невизначених ситуаціях, вміння самостійно приймати рішення та визначати найближчі та перспективні цілі, бути соціально активним, креативним та успішним. В цьому зв'язку особливого значення набувають задачі створення психолого-педагогічних умов розвитку творчої особистості педагога, його творчого потенціалу тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробкою проблеми творчого потенціалу у вітчизняній та зарубіжній науці займалися О.О. Глуховська, К.О. Гуськова, Е.В. Колеснікова, М.В. Колосова, Н.В. Кузьміна, Ю.М. Кулюткін, І.О. Мартинюк, О.М. Матюшкін, В.О. Моляко, В.Ф. Овчинніков, О.О. Попель, В.Г. Риндак та ін. В роботах цих вчених творчий потенціал розглядається як складне, інтегративне системне утворення, яке вміщує певні компоненти.

В працях Д.Б. Богоявленської, І.П. Волкова, В.М. Дружиніна, О.А. Кривопишиної, О.М. Матюшкіна, А.І. Савенкова, М.Б. Шумакової, О.Л. Яковлевої створено теоретичні передумови для вивчення особливостей діагностики творчого потенціалу особистості, його розвитку в шкільному та юнацькому віці. Проте психолого-педагогічної технології розвитку творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов до сих пір не було запропоновано в науковій літературі.

Формулювання цілей статті: в даній публікації слід проаналізувати дослідження, в яких розкрито творчий потенціал особистості; з урахуванням цих публікацій – запропонувати структуру творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов; змодельувати психолого-педагогічну технологію розвитку творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов тощо.

Виклад основного матеріалу. Творчий потенціал особистості в науковій царині розглядають як “ресурс творчих можливостей людини, здатність конкретної людини до здійснення творчих дій, творчої діяльності в цілому” [3, 14]. Тобто, вважає В.О. Моляко, “творча людина ... потенційно здатна до творчості. Інша річ – у яких масштабах, у якому обсязі, на яких часових дистанціях, в яких сферах тощо – це вже потребує окремих уточнень у кожному конкретному випадку” [3, 14].

В дослідженнях Н.Ф. Вишнякової, О.О. Глуховської, К.О. Гуськової, В.М. Дружиніна, В.О. Кан-Калика, Н.В. Кузьміної, В.О. Моляко, Я.О. Пономарьова, С.О. Сисоєвої, Р.П. Скульського, С.В. Хмельковської та ін. в найбільш узагальненому вигляді творчий потенціал вчителя вміщує наступні складові: 1) потенційна складова; 2) мотиваційна складова; 3) когнітивна складова.

Спираючись на власні міркування щодо особливостей діяльності вчителя іноземних мов, ми доповнили ці компоненти наступними складовими, виокремленими В.О. Моляко [3] в структурі творчого потенціалу особистості, а саме:

- мотиваційний компонент: допитливість, потяг до створення нового, до пошуку й розв'язання проблем;
- емоційний компонент: задатки, нахили; емоційне ставлення; інтуїтивізм;

- вольовий компонент: наполегливість, систематичність у роботі, цілеспрямованість, рішучість, працелюбність, сміливе прийняття рішень; творча спрямованість на пошуки аналогій, комбінування, реконструювання, зміна варіантів, економність у рішеннях, використанні часу, засобів та ін.;
- інтелектуальний компонент: швидкість у засвоєнні нової інформації; нахили до постійних порівнянь, зіставлень, відбору; прояви загального інтелекту.

Також, спираючись на виокремлені Н.В.Кузьміною [2] складові творчого потенціалу вчителя, до інтелектуального компоненту ми відносимо інтелектуальну креативність.

До структури творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов ми ввели п'ятий компонент, який назвали **“соціальним”**. Він, на нашу думку, буде вміщувати виокремлені В.О. Моляко [3] складові:

- інтереси, їх спрямованість, частота й систематичність проявів, домінування пізнавальних процесів;
- порівняно швидке та якісне оволодіння вміннями, навичками, прийомами, технікою праці, майстерністю виконання відповідних дій;
- здатності до реалізації власних стратегій і тактик у процесі розв'язання різних проблем, завдань, пошуку виходу зі складних, нестандартних, екстремальних ситуацій.

Також соціальний компонент включає складові, виділені Н.В. Кузьміною [2]:

- психологічна готовність до реконструювання діяльності у пошуках нових способів розв'язання творчих задач;
- способи врахування системи обмежень та вимог до розв'язання творчих задач, зумовлених професією та виробництвом;
- способи врахування системи вимог та обмежень до розв'язання задач з огляду на моральні принципи.

До соціального компоненту ми віднесли складову **“соціальна креативність”** (вона вміщує здатність до самоактуалізації, соціальну мотивацію, комунікативну компетентність, комунікативну (вербальну та невербальну) сенситивність, поведінкову сенситивність, соціальну уяву тощо).

Нами уточнено структуру **комунікативної компетентності** вчителя іноземної мови. Ми вважаємо, що комунікативна компетентність складається з лінгвістичної, соціолінгвістичної, стратегічної, соціальної та психологічної компетентностей. Так, під *лінгвістичною* компетентністю ми вважатимемо знання педагогом одиниць мови та здатність вміло оперувати ними; під *соціолінгвістичною* – здатність використовувати і перетворювати мовні форми відповідно до ситуацій спілкування зокрема та всього соціального контексту в цілому; під *стратегічною* – здатність використовувати комунікативні засоби для компенсації певних знань чи вмінь (в тому числі – й знань про партнерів та ситуації взаємодії, яких недостатньо фахівцеві для здійснення успішного спілкування); під *соціальною* – здатність встановлювати та підтримувати стосунки з людьми, вміння поставити себе на місце іншого та досягти успіху в ситуаціях, які склалися в суспільстві. *Психологічна компетентність* визначається нами як здатність майбутнього вчителя іноземної мови до оволодіння власне психологічними ресурсами в спілкуванні, врахування психологічних особливостей партнерів по спілкуванню.

Також, спираючись на дослідження Н.В.Кузьміною [2], до структури творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов ми ввели **“особистісний компонент”**, який вміщує виокремлені Н.В. Кузьміною [2] складові: 1) індивідуальні якості; 2) структури вмінь.

Враховуючи власну концепцію творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов, ми розробили технологію розвитку творчого потенціалу студентів факультетів іноземної філології. Дану технологію можна визначити як психолого-педагогічну, що дозволяє вивчати та діагностувати досліджуване явище в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців.

На основі аналізу наукової літератури психолого-педагогічну технологію можна тлумачити як наповнену певним змістом техніку. Психолого-педагогічна технологія розвитку креативних рис особистості студентів, їх творчого потенціалу, як і будь-яка інша технологія, спрямована на досягнення основної мети, що детермінує вибір форм, методів, засобів, прийомів навчання тощо.

Враховуючи загальні визначення та ознаки психолого-педагогічної технології, технологія розвитку творчого потенціалу особистості студентів в загальному вигляді визначається нами як послідовна система організаційних психолого-педагогічних дій, що включають цілеутворення, проектування насиченого відповідним змістом специфічного комплексу методів і форм навчання, створення креативного середовища, результатом реалізації якого є готовність особистості до творчої діяльності.

В основу технології розвитку творчого потенціалу студентів – майбутніх вчителів іноземних мов – було покладено теорію розвивального навчання, що бере свій початок в роботах І.Г. Песталоцци, А. Дистервега, К.Д. Ушинського та ін. Концепція розвивального навчання була детально розроблена в ХХ столітті завдяки працям вітчизняних вчених – Л.С. Виготського, О.М. Леонтьєва, С.Л. Рубінштейна, Д.Б. Ельконіна, П.Я. Гальперіна, Е.В. Ільєнкова, Л.В. Занкова, В.В. Давидова та ін. Згідно їх досліджень, навчання відіграє вирішальну роль в розвитку особистості індивіда.

В нашому дослідженні за основу покладено технологію розвивального навчання Д.Б. Ельконіна та В.В. Давидова [1], адже вона спрямована на розвиток творчої особистості, а ми додали б – і креативних рис людини. Такого суб'єкта характеризують високо розвинені інтелектуальні здібності, здатність до абстрактного, нестандартного мислення, вміння моделювати різні ситуації, встановлювати зв'язки між явищами, пізнавальна мотивація, спрямованість на творчість тощо.

Аналіз психолого-педагогічної літератури показав, що творчий потенціал особистості виявляється і набувається в процесі такої діяльності, що надає цій діяльності проблемно-творчого, пошукового характеру. Як

ззначає В.В.Давидов, “досвід творчої діяльності має бути базовим елементом, з огляду на який може відбуватися становлення й інших його елементів (знання, вміння, ставлення людини до світу та ін.). В цьому випадку навчання та виховання дітей з самого початку буде спрямовано на розвиток їх особистості” [1, 144], а, отже, й на розвиток творчого потенціалу.

Вибір теорії Д.Б.Ельконіна та В.В.Давидова дозволяє задіяти в процесі професійної підготовки студентів у ВНЗ виокремлені авторами психологічні механізми розвитку креативних рис особистості (активності, рефлексивний механізм, становлення самооцінки, саморегуляції). Так, згідно концепції даних авторів, в основі емпіричного та теоретичного (змістового) абстрагування й узагальнення знаходяться мисленнєві дії, які контролюються завдяки рефлексивним механізмам. Той, хто навчається, в процесі діяльності займає позицію дослідника, творця, здатного до рефлексивного аналізу власних дій [1, 199]. Оскільки процедура рефлексії тісно пов'язана з самооцінкою та саморегуляцією, то цим процесам в ході навчання, згідно теорії розвивального навчання, також надається досить велике значення.

Спираючись на основні ідеї теорії В.В.Давидова та Д.Б.Ельконіна, ми розробили різні техніки теоретичного й практичного характеру, що дозволяють студентам оволодіти основними методами розвитку креативних рис їх особистості в процесі професійної підготовки у ВНЗ.

Технологія розвивального навчання В.В.Давидова та Д.Б.Ельконіна, як відомо, базується на діяльнісному підході, який передбачає неабияку пізнавальну активність тих, хто навчається, адже кожен учасник має займати позицію повноцінного суб'єкта пізнання [1].

З урахуванням проведеного теоретичного аналізу наукової літератури, нами було виділено компоненти психолого-педагогічної технології розвитку творчого потенціалу особистості студентів, такі як **мотиваційно-цільовий** (розвиток творчого потенціалу, креативних рис особистості засобом актуалізації психологічних механізмів їхнього розвитку в процесі професійної підготовки студентів у ВНЗ), **організаційний** (створення умов для розвитку творчого потенціалу особистості студентів в процесі професійної підготовки у ВНЗ), **змістово-діяльнісний** (використання змістових форм роботи з метою створення умов для успішного розвитку креативних рис особистості студентів, методів активного навчання, спрямованих на розвиток творчого потенціалу особистості студентів, навчання студентів творчо підходити до справ, розвиток їх вміння швидко знаходити різноманітні оригінальні способи розв'язання різних завдань, моделювати сукупність дій, об'єднаних спільним задумом, прагнення виявляти власний творчий потенціал, ціннісно ставитися до творчої діяльності (розуміти значущість творчої діяльності для себе); набуття студентами вмінь в різних ситуаціях виявляти креативні риси особистості зокрема та творчий потенціал в цілому), **контрольно-діагностувальний** (проведення заключної діагностики рівня розвитку творчого потенціалу студентів з метою порівняння результатів, отриманих на констатувальному етапі дослідження).

Мотиваційно-цільовий етап спрямований на створення умов, що сприяють максимальному розкриттю креативних рис особистості студентів, їх творчого потенціалу в процесі професійної підготовки у ВНЗ. На даному етапі передбачається здійснення психолого-педагогічної діагностики рівня розвитку творчого потенціалу особистості студентів та психологічних особливостей їхнього розвитку; мотивування та ініціювання прояву потреби студентів в розвитку творчого потенціалу особистості; проектування комплексу методів активного навчання та форм організації діяльності студентів, спрямованих на розвиток креативних рис особистості та творчого потенціалу в процесі професійної підготовки у ВНЗ.

Спільна діяльність викладача та студентів на мотиваційно-цільовому етапі спрямована на формування у студентів навичок самодіагностики з визначення рівня розвитку творчого потенціалу та психологічних особливостей їх особистісного розвитку, обробку та інтерпретацію отриманих результатів.

Визначення змістових характеристик творчого потенціалу студентів та психологічних особливостей їхнього розвитку, що здійснюється в процесі навчально-професійної діяльності на даному етапі впровадження технології, дозволяє студентам в подальшому самостійно розвивати творчий потенціал їхньої особистості.

Можна констатувати, що мотиваційно-цільовий етап технології є базовим, адже саме він детермінує ефективність здійснення інших етапів: сприяє встановленню суб'єкт-суб'єктних стосунків між учасниками процесу взаємодії, підвищенню інтересу студентів до досліджуваної ними проблеми, формуванню навичок самодіагностики у визначенні рівня розвитку творчого потенціалу особистості студентів та психологічних особливостей їх особистісного розвитку.

Організаційний етап передбачає моделювання навчально-професійної діяльності студентів таким чином, щоб вона приймала творчий та пізнавальний характер, спрямований на осмислення студентами проблеми творчості, креативності, креативних рис особистості та можливостей їхнього розвитку. На даному етапі необхідно також створювати атмосферу відкритості, невимушеності, в якій кожен суб'єкт освітнього процесу набуває здатності відкрито виражати свої думки, презентувати своє ставлення до тих чи інших ситуацій, що виникають в ході навчального процесу у ВНЗ.

Даний етап передбачає підвищення теоретичного рівня освіти студентів в галузі творчості, креативності, усвідомлення проблеми розвитку креативних рис особистості та їх актуальності в діяльності педагога.

На даному етапі було введено в навчальні плани спеціальностей 6.010103 “Мова (іноземна) та література” РДГУ та ПВНЗ “РІС КСУ” (вищі освітні заклади, в яких було проведено формувальний експеримент) дисципліну “Психологія творчості”. Цей навчальний курс був спрямований на формування у студентів теоретичних знань, на розвиток вмінь бачити та оцінювати прояви творчості, креативних рис

особистості, на виявлення значущості цих проявів в майбутній професійній діяльності педагога, на розкриття сутності психологічних особливостей, що сприяють розвитку творчого потенціалу особистості вчителя іноземних мов.

Зміст даного етапу передбачав вивчення студентами теоретичних знань в галузі творчості, креативності, причому на даному етапі ми ознайомлювали тих, хто навчається, спочатку з більш загальними поняттями (з огляду на теорію розвивального навчання В.В. Давидова та Д.Б. Ельконіна [1]), а потім – з окремими практичними діями, спрямованими на саморозвиток творчого потенціалу своєї особистості.

Ознайомлення з основними поняттями досліджуваної проблеми здійснювалось на заняттях, що носять дискусійний характер: лекціях-диспутах, які стимулюють не лише процес засвоєння студентами нової для них інформації, але й мисленнєву активність майбутніх педагогів. Цьому великою мірою сприяли проблемні запитання, що ставили студентів в ситуації розуміння неабияких труднощів і потребували інтелектуальних зусиль для виходу з них. Проблемні питання спонукали студентів висловлювати власні думки, будувати гіпотези та перевіряти їх у ході групових дискусій, формулювати обґрунтовані висновки. Основною метою навчальних занять була не стільки перевірка знань, скільки розвиток самостійного творчого мислення, вміння викладати свою точку зору, знаходити різні способи розв'язання поставлених завдань, моделювати ситуації, а це все сприяло осмисленню студентами основних понять досліджуваної проблеми, усвідомленню значущості розвитку креативних рис особистості для подальшої професійної діяльності.

Змістово-діяльнісний етап був спрямований на оволодіння майбутніми вчителями методами активного навчання; отримання зворотного зв'язку від студентів з метою діагностики динаміки розвитку творчого потенціалу особистості майбутніх вчителів під час проведення навчальних занять; самопізнання студентами креативних рис своєї особистості, їх осмислення; усвідомлення своєї самооцінки та саморегуляцію творчої діяльності тощо.

На даному етапі ми використовували комунікативні та когнітивні підходи у викладанні іноземної мови у вищій школі з метою формування комунікативної компетенції майбутніх фахівців, адже без цього постає неможливим процес становлення творчого потенціалу особистості вчителя іноземної мови (див. табл. 1).

Таблиця 1

Підходи до вивчення іноземних мов

<i>Переважаючо комунікативні</i>	<i>Переважаючо когнітивні</i>
Цілі	
Навчити спілкуванню (комунікації) через спілкування і в процесі спілкування.	Навчити спілкуванню через оволодіння законами функціонування мови; розвинути інтелектуальні здібності тих, хто навчається.
Зміст	
а) тематика	
В основному вузькоспеціальна, наприклад, туристична; коло тем є обмеженим.	Коло тем досить широке, відповідає завданням загальної середньої освіти; суттєві фонові знання.
б) комунікативні вміння	
Домінанта – усне мовлення (говоріння та читання).	Домінанта – писемне мовлення (письмо та аудіювання).
в) мовні знання та навички	
<i>вимовні</i>	
Засвоюються іманентно шляхом імітації та фонетичних вправ.	Засвоюються свідомо, з опорою на пояснення, з обґрунтуванням правил чи наступним тренуванням.
<i>лексико-граматичні</i>	
Відбір лексики та граматики, що підпорядковується тематиці курсу та враховує особливості усного мовлення студентів.	Відбір лексики та граматики, що підпорядковується тематиці курсу та враховує особливості писемного мовлення, тобто на основі текстів різних жанрів.
Методи та прийоми	
В навчанні увага акцентується на мимовільних механізмах запам'ятовування. Навчання граматики відбувається без опори на правила, без пояснення, за допомогою вправ та під час мовленнєвої практики. З процесу навчання абсолютно виключається спілкування рідною мовою тих, хто навчається. Велику увагу приділяється рольовим іграм; робота здійснюється переважно в усній формі в групі чи мікрогрупах.	Навчання граматики відбувається з активною опорою на теоретичні граматичні поняття тих, хто навчається, з опорою на рідну мову, тобто шляхом співставлення, групування, порівняння, узагальнення та ін. Переклад використовується як один з центральних прийомів навчання. Застосовується якомога більше пізнавальних та лінгвістичних ігор, досить багато видів роботи у письмовій формі. Належна увага приділяється самостійній роботі.

Слід врахувати, що аутентичний відеокурс, який входить до складу багатьох методичних комплексів, є на сьогодні досить актуальним. Завдяки останньому студенти мають можливість побачити, почути та взяти участь в діалозі (в ході виконання інтерактивних вправ відеокурсу), в “реальній розмові” з носіями мови, що вивчається.

Також у науковій літературі виділяються стратегічна чи компенсаторна компетентність, що припускає здатність студентів відбирати найбільш адекватний певній ситуації мовленнєвий матеріал з метою розв'язання комунікативного завдання, долати труднощі в безпосередньому спілкуванні за допомогою, наприклад, перепитування, прохання сформулювати сказане іншими словами, тлумачення незнайомих слів та ін.

Завдяки вивченню іноземної мови людина поступово починає усвідомлювати не лише існуючі в світі відмінності, а й особливості власне свого існування в світі. Також вона має змогу окреслити свій власний простір в соціальному середовищі, опанувати можливістю зміни останнього тощо.

У ході змістово-діяльничого етапу студенти були задіяні в активну пошукову та дослідницьку діяльність, пов'язану з формулюванням ними гіпотез, їх обґрунтуванням та реалізацією, з аналізом, оцінкою власної діяльності, що сприяло розвитку творчості та креативних рис їхньої особистості. Даний етап передбачав організацію основного обсягу роботи з метою розвитку креативних рис особистості студентів, через впровадження методів активного навчання (диспутів, дискусій, творчих ігор, мозкової атаки). На цьому етапі було реалізовано техніку "Тренінг формування творчого потенціалу особистості майбутнього вчителя іноземної мови".

Специфіка цього тренінгу полягає у використанні в кожному його блоці вправ, спрямованих на формування певного компонента творчого потенціалу майбутнього фахівця; і хоча деякі вправи вирізнялися комплексним характером, розвиток окремої складової творчого потенціалу був домінуючим у кожному з випадків.

Контрольно-діагностувальний етап припускав здійснення повторної психологічної діагностики рівня розвитку творчого потенціалу особистості студентів; співставлення отриманих результатів з початковими зрізом; аналіз динаміки розвитку творчого потенціалу особистості студентів; мотивування студентів на саморозвиток творчого потенціалу та креативних рис особистості.

В процесі реалізації цього етапу було організовано зворотній зв'язок зі студентами, спрямований на оцінку результатів розвитку творчого потенціалу особистості майбутніх фахівців. Це дозволяло оцінити ефективність проведеної роботи, співставити отримані результати з даними студентів контрольних груп, а також визначити подальшу роботу щодо розвитку творчого потенціалу особистості студентів.

Контрольно-діагностувальний етап технології дозволяв визначити, які досягнуто результати спільної діяльності викладача та студентів з досліджуваної проблеми, а також окреслити перспективу діяльності в цьому напрямку.

Висновки. Розроблена нами технологія дозволяє викладачеві створювати та реалізовувати психолого-педагогічні умови, що сприяють розвитку творчого потенціалу особистості студентів засобами його актуалізації на вказаних нами етапах. Дану технологію буде апробовано на етапі проведення формувального дослідження в експериментальних групах (отримані нами результати будуть наведені та проаналізовані в наступних наших публікаціях).

ЛІТЕРАТУРА

1. Давыдов В.В. Теория развивающего обучения / Василий Васильевич Давыдов. – М.: ИНТОР, 1996. – 544 с.
2. Кузьмина Н.В. Творческий потенциал специалиста: Акмеологические проблемы развития / Н.В. Кузьмина // Гуманизация образования. – 1995. – № 1. – С. 41-53.
3. Моляко В.О. Здібності, творчість, обдарованість: теорія, методика, результати досліджень: [монографія] / В.О. Моляко, О.Л. Музика; за ред. В.О. Моляко, О.Л. Музики. – Житомир: Рута, 2006. – 320 с.

Н.И. АНТЮХОВА. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ТЕХНОЛОГИЯ РАЗВИТИЯ ТВОРЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА БУДУЩЕГО УЧИТЕЛЯ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ

Резюме. В статье дан анализ исследований, в которых раскрыт творческий потенциал личности; предложена структура творческого потенциала будущего учителя иностранных языков; смоделирована психолого-педагогическая технология развития творческого потенциала будущего учителя иностранных языков. Указано, что предложенная технология включает следующие этапы: мотивационно-целевой, организационный, содержательно-деятельностный и контрольно-диагностический.

Ключевые слова: творческий потенциал личности, психолого-педагогическая технология, мотивационно-целевой этап, организационный этап, содержательно-деятельностный этап, контрольно-диагностический этап.

N.I. ANTYUHOVA. PSYCHO-PEDAGOGICAL TECHNOLOGY OF THE DEVELOPMENT OF A CREATIVE POTENTIAL OF FUTURE TEACHER OF FOREIGN LANGUAGES

The summary. In the article there were analyzed the researchers in which a creative potential of the person was shown; the structure of a creative potential of future teacher of foreign languages was proposed; it had been modeling psycho-pedagogical technology of the development of a creative potential of future teacher of foreign languages. It was shown that proposed technique involves the following stages: a motivational and purpose-formulated stage, the organizational stage, a content-activity one and a diagnostic stage.

Key words: a creative potential of the person, psycho-pedagogical technology, a motivational and purpose-formulated stage, the organizational stage, a content-activity stage, a diagnostic stage.

Одержано редакцією 18.02.2015 р.